

— А навіщо мені нюхати ланцюжок чи каблучку? Гав-гав. Я таке нюхати не люблю. Ходімо краще, Софійко, на кухню, понюхаємо котлетку чи тюфтельку. Гав-гав.

— Нам не потрібно шукати тюфтельки та котлетки. І так всім відомо, що вони на кухні в каструлях.

— Ох, Шерлоку, — обізвалася Рута. — У мами браслет пропав, а в тебе на думці самі лиш тюфтельки.

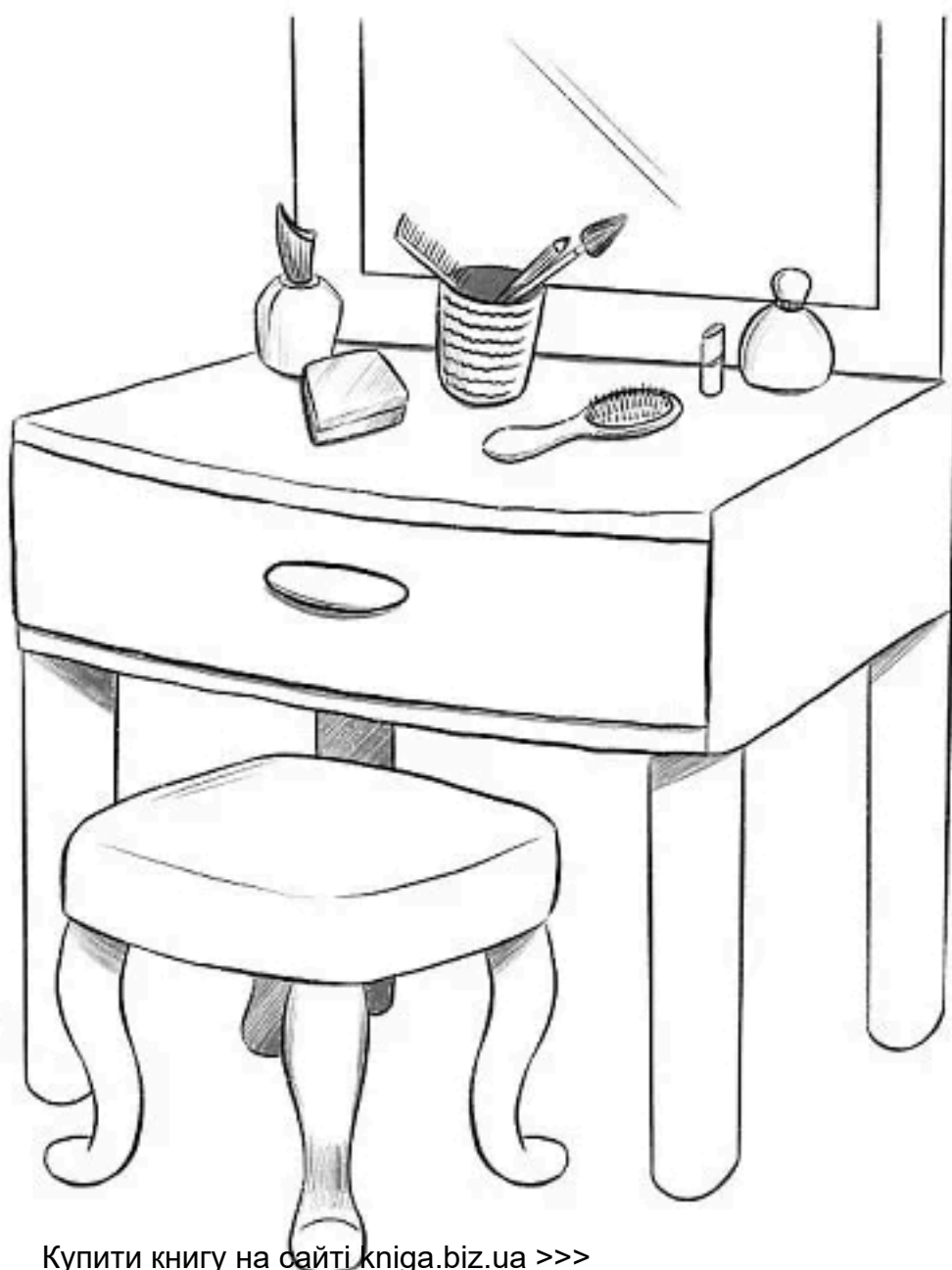
— Оскільки потрібно знайти мамину прикрасу, то й нюхати слід прикрасу. Така процедура пошуку, — пояснила дівчинка.

— А... Ну якщо така процедура... — Шерлок почухав за вухом, — тоді ходімо нюхати туалетний столик. Він у туалеті? Гав-гав.

— Шеруньо, ти в мене такий кумедний. Туалетний столик стоїть у спальні татка й мами.

— А чому тоді він туалетний, а не спальний? Гав-гав!

Рута розсміялася, а Софійка замислилася.

Друзі довго оглядали ділянку полуниць, але марно. Браслета ніде не було.

— Шерлоку, я піду додому, сонце припікає. — Софійка спітніла, а її носик почервонів і сам став схожий на полуницю.

— Ти йди, а я залишуся й ще пошукаю. Гав-гав.

Софійка повернулася до будинку, а Шерлок побіг до павутиння в кутку паркана.

— Привіт, друзі, — звернувся він до Павуків. — Чи не бачили ви часом маминого браслета? Гав-гав.

— Привіт, Шерлоку, тут його не було, — пробубонів Павук.

— Не було, — підтвердила Павучиха. — Але попитай у Крота й Ворона.

Шерлок подякував і попрямував до кротовини.

— Пане Кроте, пане Кроте, вітаю. Ви часом не знаходили матусиноного браслета? Гав-гав.

— Здоров, друже. Вона його закопала?

— А навіщо його закопувати? Хіба прикраси ховають у землю? Гав-гав.

— Шерлоку, ти що ніколи не читав про скарби? Їх завжди закопу-

